

વર્ષ-૧૨, અંક-૧૧, સંવત ૨૦૭૩ કારતક વદ-૧૩,
પ્રસિધ્ધ તા. ૨૭-૧૧-૨૦૧૬, રવિવાર
છુટક નકલ રૂા. ૫-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૬૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

જ્ય પરમાત્મા

યઃ પૂર્મો જ્ઞાનયોગી ચ એકભક્તિશ્ચ યો મઃ-
ત્રેકાલિકેન જ્ઞાનેન યોગેન ચ યુતો બુધઃ-
યોગમાર્ગે નિયુક્ત ચ સ્વીચિશષ્યાન્ સદા સુધીઃ
સદ્ગુરુ વલ્લભો ભવ્યઃ શરણં નો ભવેત્ સદા ॥

જેઓ પૂર્ણજ્ઞાન યોગી છે અને એકજ ભક્તિવાળા છે, જે ત્રેકાલિક જ્ઞાનથી યુક્ત છે અને સુંદર જ્ઞાનવાળા જેઓ સ્વ-શિષ્યોને યોગમાર્ગમાં નિયુક્ત કરે છે, તે ભવ્ય એવા સદ્ગુરુ વલ્લભ સર્વદા અમારું શરણ હોજો.

સ્થિત્વાં સદા યોડત્ર નિૂગૂઢરુપે
ગુરુસ્વભાવં ન દધાતિ ચિતે ।
બન્ધુત્વભાવં ઘરતે કૃપાર્દ
રમૂજિલાલાય ગુરો નમસ્તે ॥

હંમેશા ગૂઢ અવસ્થામાં રહેનારા અને ચિતમાં ગુરુ તરીકેનો ભાવ નહિ પણ કૃપાળુ બન્ધુનો ભાવ રાખનારા એવા ગુરુદેવ રમુજીલાલને પ્રણામ હો.

છપ્પા

દ્રવ્ય તૃણથી તુચ્છ, દ્રવ્ય તો જીવ કઢાવે;
દ્રવ્ય વિષનું મૂળ, દ્રવ્ય જ્યાં ને ત્યાંય લઢાવે.
દ્રવ્ય અતિ ઉત્પાત, વૈર વહાલામાં પાડે;
દ્રવ્ય નીચમાં નીચ, ચઢાવે મારગ આડે.
બુદ્ધિ બગાડનાર દ્રવ્ય છે, દ્રવ્ય ચિત્ત ચળાવતું;
વદે વલ્લભ ધન ધૂળ છે, ધન કુપંથ પળાવતું. ૧
કરનાર હજાર ઉપકાર, તે ધન પાસે કંઈ નહિ;
તન મનથી ચહાનાર, તે ધન પાસે કંઈ નહિ.
પૂર્ણ પ્રેમે પોષનાર, તે ધન પાસે કંઈ નહિ;
મા, બાપ, ભાઈ કે નાર, તે ધન પાસે કંઈ નહિ.
સગાઈ સંબંધ કે સ્નેહની, ધન પાસે કદર નથી;
ધનની પ્રીતિ ધરનાર, યમદૂત છે તે નર નથી. ૨
જ્યારે હોય ધન, ત્યારે કુસંગત ઝાલે;
જ્યારે હોય ધન, ત્યારે ગણિકા ઘર મહાલે.
જ્યારે હોય ધન, ત્યારે સગાઈ ન ગણતાં;
જ્યારે હોય ધન, ત્યારે વિદ્યા ન ભણતાં.
ધનથી અવિવેક, અજ્ઞાનતા, અછલકાઈ ભરાય છે;
વદે વલ્લભ આવક થકી, જાવક દશ ગણી થાય છે. ૩
ધન કાજે કંઈ લોક, મિલકતો લેવા ધારે;
ધન કાજે કંઈ લોક, સગાંવહાલાંને મારે.
ધન કાજે કંઈ લોક, દગા યુક્તિ આચરતા;
ધન કાજે કંઈ લોક, પરાયા નોકરી કરતા.
ધન કાજે આ જગતમાં, દત્તક દીકરા થાય છે;
વ્યાસ તુચ્છ ધન કારણે, કૂવે પડવા જાય છે. ૪

ધન વડે કંઈ લોક, તુચ્છ માબાપ સમજતા;
 ધન વડે કંઈ લોક, પ્રભુને કદી ન ભજતા.
 ધન વડે કંઈ લોક, દારૂ ને તાડી પીતા;
 ધન વડે કંઈ લોક, પ્રભુથી લેશ ન બીતા.
 ધન કામ, ક્રોધ, મોહ, લોભમાં, નાંખી નર્ક પળાવતું;
 વદે વલ્લભ ધન નીચ તે, મુનિનાં મન ચળાવતું. ૫
 ધન છે સૌથી નીચ, ધનથી આબરૂ તજતા;
 ધન છે સૌથી નીચ, ધન કાજ વેષો સજતા.
 ધન છે સૌથી નીચ, ધન કાજ વેશ્યા બનાવે;
 ધન છે સૌથી નીચ, ધન કાજ હિંસક થાયે.
 ધન તે સૌથી નીચ છે, ધન છે ભંડાર પાપનો;
 વદે વલ્લભ ધનનો સગો, ન થાય સગા બાપનો. ૬
 ધન છે સૌથી નીચ, ધનથી પાપ ન ભાસે;
 ધન છે સૌથી નીચ, ધનકાજ મરતા ફાંસે.
 ધન છે સૌથી નીચ, બાપ બેટીઓને વેચે;
 ધન છે સૌથી નીચ, લુટાવી લૂગડાં ખેંચે.
 ધન તે સૌથી નીચ છે, કોઈનું થયું નથી નહિ થાશે;
 વદે વલ્લભ દ્રવ્યાંધ તે, ધનની લાલચમાં ફાંસે. ૭

આ પ્રમાણે પોતાની પ્રથમની દુઃખી હાલત વીસરી જઈ અને હાલની સ્થિતિનો વિચાર કર્યા વિના તથા પોતાને આશ્રય દેનાર જીવાત્માઓના ઉપકારને ભૂલી જઈ માતાપિતા, ભાઈ, બેન, સગાં, સ્ત્રી, પુત્રો વિગેરેનો ત્યાગ કરીને પણ ધનનો લોભી જીવ ધન માટે સર્વ પ્રકારનાં પાપ કરે છે. આગળના ઈતિહાસો, પુરાણો વિગેરે પરથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે ભાઈ-ભાઈ, ભાઈ-બેન, પતિ-પત્ની, મા-દીકરી, પિતા-પુત્ર વિગેરે પૈસા માટે એક બીજાના જીવ લે છે તથા તકરારો કરે છે. સંસારમાં પાપ, પ્રપંચ, દગા, કપટ, વિશ્વાસઘાત, ઠગાઈ વગેરે ગમે તે પ્રકારની લક્ષ્મી પેદા કરી, ગૃહસ્થ થઈ મોટરો દોડવવા સર્વ મનુષ્યો મથી રહ્યા હોય છે. તેમજ :-

છપ્પો.

કરે કપટ પ્રપાંચ, કરે છલ છે તરવાનાં;
દ્રવ્ય મેળવવા માટ, કરે યુક્તિ ને બહાનાં.
ધારે વડા વેપાર, દ્રવ્યના ઢગલા કરવા;
કહેવડાવવાને ગૃહસ્થ, વળી મોટરમાં ફરવા.
આકાશ હવેલી લઈ જવા, બાંધે પાપના પોટલા;
સમજે નહિ આ જન્મમાં, ખાવા નહિ મળે રોટલા.

દુનિયામાં પાપનો માર્ગ પકડાવનાર માયાની એવી મોહજાળ છે, કે દીવામાં પડી જેમ પતંગિયા બળીને ભસ્મ થાય છે, તેમ અનેક અભાગી આત્માઓ અનેક પ્રકારે માયાની જવાળામાં હોમાઈ ભસ્મીભૂત થાય છે. તે વિષે કહ્યું છે કે:-

શહેરો

તન, યૌવન, યુવતી મળ્યાં, સત્તા મળી અમાપ;
સાથે જો લક્ષ્મી મળી, પાંચ મળ્યા ત્યાં પાપ.

આમાંની એક બે વસ્તુની પ્રાપ્તિ થતાં મોહથી જીવાત્માઓ પ્રતિદિન પાપમાં આગળ વધતા જાય છે, તેમજ અનહદ દુઃખી થાય છે. તો જેને આ પાંચે વસ્તુઓ મળેલી હોય છે, તેના પાપમાં બાકી શું રહે? તે પાંચેના વિકારમય આકર્ષણથી એક પામર આત્મા પોતાની સદ્બુદ્ધિ અને પવિત્રતા કેમ કરી રાખી શકે તથા તેનું પરિણામ તે આત્માને શું ભોગવવું પડશે તે કેમ કલ્પી શકાય?

છપ્પો

રાવણને મળ્યું રાજ્ય, વળી મળ્યું દૂર્યોધનને
વધ્યું દ્રવ્ય જેમ જેમ, થયો અભિમાનજ મનને,
જથાનો પરિવાર, જોઈનો યાદવ ફાટ્યા;
મુઆ આપો આપો, એક અવનિમાં દટાયા.
અભિમાન આવે વૃદ્ધિ થયે, પુષ્ય તુલ્ય ખીલાય છે;
થોડા વખતમાં તે તણું, જડામૂળથી જાય છે.

કેટલાક માણસો પોતે નિર્વશ હોવાથી પોતાનો વંશ રહેલો છે, એમ લોકોને

દેખાડવા તથા વગર દીકરે બાપા થવા દત્તક લે છે, પરંતુ તેઓ વિચારતા નથી કે સંસારમાં હાલના જમાનામાં પોતાના પેટના સગા દીકરાઓ પોતાના માબાપની ચાકરી કરતા નથી અને લાગણી રાખતા નથી, તો એક દ્રવ્યનો લાલચુ દત્તક દ્રવ્ય માટે બા, બાપા કહેનાર અને ચાકરી કરનાર ક્યાં સુધી લાગણી રાખી ચાકરી કરશે? જ્યાં સુધી દત્તક લેવાઈ પોતે સત્તા મેળવી શક્યો નથી, ત્યાં સુધી જ તે સર્વ કાંઈ કરે છે અને છેવટે પાછલી અવસ્થામાં તે દત્તક લેનારને રઝળાવે છે. માટે કહ્યું છે કે :-

છપ્પો

ખાદી જગતની ગાળ, આળ માથે બહુ લીધાં;
શું ધન લીધું સાથ, ગૃહસ્થ છોરાંને કીધાં.
તેણે વાપર્યાં દામ, કામ મન ધાર્યાં કર્યાં;
રળનારાને ડામ, પુત્રો ગુણિકા ઘર ભર્યાં,
જે માર્ગે જે મેળવ્યું, તે માર્ગે તેમજ ગયું;
જોઈ લો જગતમાં દાખલા, છેવટ ધૂળધાણી થયું.

આ પ્રમાણે લક્ષ્મી મેળવનારા લોભી આત્માઓ પાપની લક્ષ્મીના પેટપૂર ખાસડાં ખાઈ ખાઈને મરી જાય છે. જેમનર્કના કીડા નર્કનેજ ચાહ્યા કરે છે તેમસમજી અને અણસમજી સર્વ જીવો લક્ષ્મીની રાત્રિદિવસ ઝંખના કર્યા કરે છે. પરંતુ દશા પલટાયા કરે છે તથા ક્રમાનુસાર લક્ષ્મી આવે છે અને જાય છે. માટે કહ્યું છે કે :-

છપ્પો

લક્ષ્મી છે ચલિત, સ્થિત રહે નહિ કો ઠામે;
આજ આપણો ઘેર, કાલ બીજાનો ધામે.
ડરે ગરીબ તે ગૃહસ્થ, ગૃહસ્થ તે ગરીબ ઠરે છે;
કરે રાયનો રંક, રંકનો રાય કરે છે.
મથી મર્યા બહુ જાળવી, પણ તે રાખી રહી નહિ;
કહે વ્યાસ લક્ષ્મી કોઈની, થઈ નથી થાશે નહિ.

આ પ્રમાણે લક્ષ્મી મનુષ્ય માત્રને ભાન ભૂલાવનાર તથા અવળે પંથે ચઢાવનાર અને ચલિત છે.

ખરી રીતે આપણે પ્રભુ પર વિશ્વાસ રાખતા નથી, નહિ તો જન્મતા અગાઉ ધાવણની ગોઠવણ કરી રાખનાર ઈશ્વરી શક્તિને સર્વની ફિકર છે. દાંત આપ્યા છે તે ખાવાનું આપીજ રહ્યો છે. પરંતુ આપણને તો ખાવા જેટલી લક્ષ્મી જોઈતી નથી પણ મોટરો દોડાવાય અને સૌથી શ્રેષ્ઠ ગૃહસ્થ ગણાવાય તેટલી લક્ષ્મી જોઈએ છે. તેથી અનીતિની કે અધર્મની લક્ષ્મી પેદા કરવા પ્રયાસ કરીએ છીએ. પણ જે ન્યાય, નીતિ અને સદ્ધર્મની લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય તેને માથા પર ચઢાવવી જોઈએ અને અનીતિની લક્ષ્મી જાય તો પોતાનો બચાવ થયો માનવો જોઈએ. જે લક્ષ્મીની માગણી કરતો નથી અને મળેલી લક્ષ્મીને યજ્ઞ, યાગ તથા પુણ્યદાન, બ્રહ્મયજ્ઞ, દેવમંદિર, પરોપકાર વગેરે ઉત્તમધર્મ-કર્મમાં યથાશક્તિ વાપરે જાય છે, તેને ત્યાં લક્ષ્મી અનેક રીતે વધતી જાય છે તેમજ તેને સંતોષ, શાંતિ અને સુખ આપી ઈશ્વરી નિયમ મુજબ ચાલવા પ્રેરણા કરે છે; જેથી સંસારમાં સુખ ભોગવી તેવા આત્માઓ પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકે છે.

ન મે વित्ते स्पृहा यास्ति धनं संसारवागुरा ।
 तद्विद्यौ पतितो मर्त्यो न पुनर्मोक्षकं व्रजेत् ॥
 श्रृણु वित्तस्य यो दोष एह लोके परत्र च ।
 ભયં ચૌરાચ્ય જ્ઞાતિભ્યો રાજભ્યસ્તાસ્કરાદપિ ॥
 सर्वे जिघांसवो मर्त्याः पशुमस्तस्यविविष्टिराः ।
 तथा धनवतां नित्यं कथमर्थाः सुખावहाः ॥
 પ્રાણસ્થાન્તકરો હ્યર્થઃ સાધકો દુરિતસ્ય ચ ।
 કાલાદીનાં પ્રિયં ગેહં નિદાનં દુર્ગતેઃ પરમ્ ॥
 (પદ્મપુરાણ, સૃષ્ટિ. ૫૦/૫૦-૫૩)

મને ધનની ઈચ્છા નથી. ધન સંસારબંધનમાં નાંખવાવાળી એક જાળ છે. તેમાં ફસાએલા મનુષ્યોનો પછી ઉદ્ધાર થતો નથી. આ લોક અને પરલોકમાં ધનના જે દોષો છે, તે સાંભળો. ધન હોય છે ત્યારે ચોર, બંધુ-બાધવ તથા રાજાનો પણ ભય રહે છે. હિંસક જંતુઓની પેઠે સર્વ લોકો ધનવાન માણસને મારી નાંખવાની અભિલાષા રાખે છે. પછી ધન કેવી રીતે સુખકર હોઈ શકે? ધન પ્રાણનો નાશ

કરનાર તથા પાપ સાધનાર છે. ધનવાનનું ઘર કાળ અને કામઆદિ દોષોનું નિવાસ સ્થાન બની જાય છે. એટલા માટે ધન દુર્ગતિનું મુખ્ય કારણ છે.

પ્રાપ્તા શ્રિયઃ સકલકામદુઘાસ્તતઃ કિમ્ ।
દત્તં પદં શિરસિ વિદ્વિષતાં તતઃ કિમ્ ॥
સંમાનિતાઃ પ્રણયિનો વિભવૈસ્તતઃ કિમ્ ।
કલ્પં સ્થિતં તનુભૂતાં તનુભિસ્તતઃ કિમ્ ॥
(સમાધિતંત્ર)

સર્વ કામના પૂરી કરનારી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થઈ તેથી શું? લક્ષ્મી પણ દશા ફરતાં ચાલી જવાની છે, શત્રુના શિર પર પગ મૂક્યો તેથી શું? કારણ કે આપણે પણ કાળથી એક દિવસ હારી જવાના છીએ. અત્યારે પણ માયાના મોહબંધનમાં મરી જ ગયેલા છીએ અને મરણ વખતે આપણામાં એક ઘડી પણ જીવવાની શક્તિ નથી, તો પછી હારજીતનો ગુમાન તદ્દન મિથ્યા છે. નોકરોનું ધનથી સન્માન કર્યું તેથી શું? કેમકે તે પણ દ્રવ્ય હશે ત્યાં સુધીજ આજ્ઞાનુસાર વર્તી નોકરી કરશે અને દ્રવ્ય ચાલ્યું જતાં તુરત તે ચાલ્યા જશે તથા શરીર એક કલ્પ સુધી ટકે તોપણ શું? કારણ કે શરીરનો જન્મ એક સમયે મરવા માટે જ થયેલો છે અને પાણીના પરપોટા જેવું શરીર કોઈનું અમર રહ્યું નથી, કદાચ કાયા અમર રહી તો પણ દેહ ધરીને પ્રભુભક્તિ કરી અમર કાર્ય કરવાનું ન કરી શક્યા તો એ જીવતર નિરર્થક છે. માટે પ્રથમ ગર્ભવાસના દુઃખથી હાર્યા છીએ, બાલ્યાવસ્થામાં અભ્યાસના ત્રાસથી હાર્યા છીએ, યુવાવસ્થામાં આશા, તૃષ્ણા અને મોહના ત્રાસથી હાર્યા છીએ, વૃદ્ધાવસ્થામાં અનેક રોગો અને શરીરની અશક્તિથી હાર્યા છીએ અને મરણ વખતે કાળ અને યમના ત્રાસથી તથા મરણના દુઃખથી હારી જવાના છીએ. માટે આત્માની વિશ્રાંતી પરમાત્માની ભક્તિમાંજ છે.

અન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્યં દશ વર્ષાણિ તિષ્ઠતિ ।
પ્રાપ્તે એકાદશે વર્ષે સમૂલં ચ વિનશ્યતિ ॥

અનીતિથી મેળવેલું ધન અનીતિના માર્ગમાં જ જાય છે. અનીતિ વડે છલ, કપટ, પ્રપંચ, દગા-વિશ્વાસઘાતથી નખોદિયા મિલકતો લઈને યા ગરીબોને

છેતરીને યા લોકોના પૈસા ઓળવીને મેળવેલું દ્રવ્ય વધુમાં વધુ દશ વર્ષ સુધી રહે અને જ્યાં અગીઆરમા વર્ષનો આરંભ થયો એટલે આગળના વખતમાં ધર્મ-નીતિપરાયણતાથી મેળવેલું દ્રવ્ય હોય તેને પણ સાથે લઈને અનીતિનું ધન વિનાશ પામે છે.

અર્થમનર્થ ભાવય નિત્યં, નાસ્તિ તતઃ સુખલેશઃ સત્યમ્ ।

પુત્રાદપિ ધનભાજાં ભીતિઃ સર્વત્રૈષા વિહિતા રીતિઃ ॥

હે મૂઢ ! તું દ્રવ્યને નુકશાનકર્તા સમજ, કારણ કે તેથી વાસ્તવિક રીતે જરા પણ સુખ નથી. વળી ધનવાનોને પોતાના પુત્રથી પણ ભય હોય છે. આવી રીતની વર્તણૂક તથા વ્યવહાર જગતમાં પ્રસિદ્ધ હોવાથી સર્વ મનુષ્યો જાણે છે તથા દેખે છે. છતાં તેમને તો ફક્ત કાયા, માયા અને જાયાને સાચવવાનું જ ધ્યાન રહે છે. તેઓ ભવિષ્યના પરિણામને બિલકુલ વિચારતા નથી કે જેમપાણીના પરપોટાને પવન લાગવાથી ફૂલતાં અને ફૂલીને ફૂટી જતાં વાર લાગતી નથી તેમજ કાયા એટલે દેહને છૂટી જતાં વાર લાગશે નહિ અને અંતે “કરણી તેવી પાર ઉતરણી” થવાથી પાછળ પસ્તાવું પડશે. અધર્મ, અન્યાય, અનીતિ અને અસત્યના માર્ગે મેળવેલાં ધનમાલ જેવે રસ્તે આવેલાં હોય છે તેવે રસ્તે ચાલ્યાં જાય છે અને પ્રથમ થોડું સુખ આપી પાછળથી તેજ લક્ષ્મી મહાનદુઃખ કરતી જાય છે.

રે રે વિત્તમદાન્ધમોહબાધરા, મિથ્યાભિમાનોદ્વતા

વ્યર્થેય ભવતાં ધનાવનરતિઃ સંસાર કારાગૃહે ।

બદ્ધાનાં નિગડેન ગાત્રમમતા, સંજ્ઞેન યક્ત્કિંચિત્

દેવ બ્રાહ્મણ ભિક્ષુકાદિષુ ધનં, સ્વપ્નેડપિ ન વ્યેતિ વઃ ॥

(ભર્તૃહરિ)

અરેરે ! હે ધનના મદમાં અંધ બની ગયેલા અને સંસારના મોહ વડે તદ્દન બહેરા થઈ ગયેલા તથા મિથ્યાભિમાનથી ઉદ્ધત બની ગયેલા અજ્ઞાન જીવો ! તમે જગતરૂપી જેલખાનામાં મારું તારું કરી હમતા-મમતારૂપ બેડી વડે કેદી થઈ ગયા છો અને જર જીવતીના એવા ગુલામ બની ગયા છો કે દેવ, બ્રાહ્મણ કે ભિક્ષુક માટે સ્વપ્નમાં પણ એક પાઈનો વ્યય કરતા નથી.

ધનાનામર્જને દુઃખં, તથૈવ પરિપાલને ।

નાશે દુઃખં વ્યયે દુઃખં, દિગર્થાન્ કલેશકારિણઃ ॥

ધન મેળવતાં દુઃખ, ધન સાચવતાં દુઃખ, ધનનો નાશ થતાં દુઃખ અને ધન ખર્ચાઈ જતાં દુઃખ થાય છે, માટે તે કલેશકારી ધનને ધિક્કાર છે.

ધનોષુ જીવિતવ્યેષુ સ્ત્રીષુ આહારકર્મસુ ।

અતૃપ્તિપ્રાણિનઃસર્વેયાસ્યંતિયાંતિ સર્વદા ॥

ધનમાં, આયુષ્યમાં, સ્ત્રીમાં અને આહારમાં કોઈ દિવસ કોઈપણ પ્રાણીઓ તૃપ્તિ પામ્યાં નથી અને પામશે પણ નહિ. અર્થાત્ એ વિષયોની તૃષ્ણા પ્રાણી માત્રને નિરંતર રહ્યા કરે છે; માટે ખરૂં જ્ઞાન તો એજ છે કે તે પદાર્થોની તૃષ્ણા છોડી ઈશ્વરભજનમાં મનોવૃત્તિ લગાડવી.

નાન્નં જીર્યતિ કિંચિદ્દૌષધ બલં, નાલં સ્વકાર્યોદયે

શક્તિશ્ચંકમણે ન હન્ત જરયા, જીર્ણીકૃતાયાં તનૌ ॥

અસ્માકંત્વધુના ન લોચનબલં, પુત્રેતિ ચિન્તાકુલો ।

ગ્લાયત્યર્થ પરાયણોડતિ કૃપણો, મિથ્યાભિમાની ગૃહી ॥

(ભર્તૃહરિ)

ધન સંપાદન કરતાં કરતાં જ્યારે વૃદ્ધાવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે વૃદ્ધ પિતા પુત્રને સંબોધીને કહે છે કે હે પુત્ર ! હવે ખાધેલું અન્ન પચતું નથી, ઔષધ પણ પોતાનું પરાક્રમકરવા સમર્થ થઈ શકતું નથી, ચાવવાની શક્તિ રહી નથી, આ શરીર જરાથી જીર્ણ થઈ ગયું છે અને વળી આંખે પણ દેખાતું નથી. આમ, બળાપો કરતાં કરતાં જ તે મરણ પામે છે, પરંતુ તે ઈશ્વરનું આરાધન કરી શકતા નથી.

દ્રવ્યાણિ ભૂમૌ પશવશ્ચ ગોષ્ઠે, ભાર્યા ગૃહદ્વારી જનઃ શ્મશાને ।

દેહશ્ચિતાયાં પરલોકમાર્ગે, કર્માનુગો ગચ્છતિ જીવ એકઃ ॥

મૃત્યુ વખતે બધું ધન પૃથ્વીમાં રહેશે. પશુઓ કોઠમાં રહેશે, સ્ત્રી ઘરને બારણે ઊભી રહેશે. સગાંવહાલાં સ્મશાન સુધી આવશે, દેહ ચિતામાં બળશે અને પરલોકમાં માત્ર આ એકલો જીવ પોતાના કર્મ પ્રમાણે ચાલ્યો જાય છે અને પોતાના પાપકર્મના ફળ ભોગવવાં પડે છે ત્યારે તે ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય કરે છે. (વધુ આવતાં અંકે)

૨૦૧૭ના વર્ષ માટે ચેતવણી લવાજમ ભરવા બાબતે સૂચના

આથી ચેતવણી માસિકના દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોને જણાવવામાં આવે છે કે ચેતવણી માસિક ૨૦૧૭ના વર્ષ માટેનું લવાજમ લેવાનું ચાલુ હોવાથી દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોએ પોતાનું લવાજમ નિયુક્ત પ્રતિનિધિઓને ત્યાં સમયસર ભરાવી દેવું.

(લવાજમ ભરવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૧૨-૨૦૧૬ છે,
ત્યારબાદ લવાજમ સ્વીકારવામાં આવશે નહીં.)

લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલવાનું એડ્રેસ :-

ચેતવણી કાર્યાલય, શ્રીવલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૭૦/- તથા આજીવન લવાજમ રૂ. ૧૫૦૦/-

લવાજમ સ્વીકારવા અંગે નિયુક્ત કરેલ પ્રતિનિધિઓ :-

(૧) શ્રી ઝૂંકારેશ્વર મંદિર, ઠે. શ્રી વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.	(૧૦) શ્રી છત્રકુમાર વલ્લભભાઈ મહેતા ઠે. મોટીનેહર પાસે, મુ.પો. વાંસકુઈ, વાયા-કચ્છેલિયા, તા.મહુવા, જી.સુરત.
(૨) વલ્લભ માનવોધ્યારક મંડળ વલ્લભાશ્રમ, મુ.પો. અનાવલ, તા. મહુવા, જી. સુરત.	(૧૧) શ્રી છીતુભાઈ ખુશાલભાઈ પટેલ ઠે. રામબાગ સોસાયટી, અસ્તાન રોડ, મુ.પો. બારડોલી, જી.સુરત.
(૩) શ્રી ઉત્તમભાઈ જેસીંગભાઈ પટેલ મુ.પો. ખટાણા, વાયા-આંબાતલાટ, તા. ધરમપુર, જી. વલસાડ.	(૧૨) શ્રી હરીશભાઈ મગનભાઈ પટેલ મુ.પો. અટગામ, તા.જી. વલસાડ.
(૪) શ્રી બાબુભાઈ ઉક્કડભાઈ નાયક ઠે. પટેલ ફળિયું, મુ.પો. આછવણી, તા. ચીખલી, જી. નવસારી.	(૧૩) શ્રી પ્રતાપભાઈ કુંવરભાઈ રાજપુત ઠે. વજીરફળિયા, નવી પોસ્ટની સામે, મુ.પો. માંડવી, તા. માંડવી, જી. સુરત.
(૫) શ્રી મગનભાઈ આર. કાંહડોળિયા પ્રાથમિક શાળા, મુ.પો. શામગઢાન, તા. આહવા, જી. ડાંગ.	(૧૪) શ્રી પ્રેમાભાઈ એમ. પટેલ સેક્ટર-૭, બ્લોક નં. ૧૨૦/૨, ચૌધરી સ્કૂલની સામે, ગાંધીનગર.
(૬) શ્રી ઈશ્વરભાઈ સુરજીભાઈ વસાવા ઠે. પરોઢા હાઉસની બાજુમાં, મુ.પો. સોનગઢ, જી. સુરત.	(૧૫) શ્રી ધનસુખભાઈ રામભાઈ પટેલ ઠે. કૃષ્ણકુંજ સોસાયટી, કચેરીની પાછળ, તા. વાંસદા, જી. વલસાડ.
(૭) શ્રી ભુપેન્દ્રસિંહ જશુભાઈ સોલંકી મુ.પો. નરોલી, તા. સેલવાસ, જી. દાદરાનગર હવેલી.	(૧૬) પ્રમોદભાઈ નાનુભાઈ પટેલ ગુજરાતી શાળાની સામે, મુ.પો. પરીયા તા. પાટડી, જી. વલસાડ વાયા ઉદવાડા
(૮) શ્રી કંચનભાઈ મંછુભાઈ પ્રજાપતિ ઠે. પ્રજાપતિ મહોલ્લો, મુ.પો. મોટીવેડ, તા. ચોર્યાસી, જી. સુરત, વાયા કતારગામ.	(૧૭) રમેશભાઈ રસમાભાઈ ચૌધરી મુ.પો. વ્યારા, તા. વ્યારા.
(૯) શ્રી અરવિંદભાઈ સી. લાડ એ-૯, દેવ્યાની એપાર્ટમેન્ટ (એમ.જી રોડ) બોરીવલ્લી પૂર્વ, મુંબઈ-૬૬.	(૧૮) જગુભાઈ છગનભાઈ આહીર મુ.પો. નાની દેવસર, તા. ગણદેવી, જી. નવસારી.

છુટક નકલ રૂા. ૫-૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૬૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

“બ્રહ્મજિજ્ઞાસામાંથી બ્રહ્મપ્રાપ્તિ એટલે કે મોક્ષની અપેક્ષા જાગે છે અને મોક્ષની ઈચ્છા ઈત્પન્ન થયા બાદ જ્ઞાનસંપન્ન બની પ્રણવોપાસના કરાય છે, ત્યારે આત્મદહર ખુલી જઈ આત્મજ્યોતિ સક્રિય બને છે અને તે આત્મજ્યોતિ પૂર્વના સંસ્કાર, ગુરુકૃપા અને ગુરુપુણ્ય વડે પરમાત્મામાં નિષ્ઠા કરી, જેમ ટેલિફોનના ઓપરેટર ટેલિફોન કરનારને માંગ્યા મુજબનો નંબર વાતચીત કરવા માટે જોડી આપે છે, તેમ આત્મજ્યોતિ, ગુરુની માર્ગદર્શક છબ્રણાયામાં એકાગ્ર-લક્ષ્યથી આત્મોપાસના અને બ્રહ્મોપાસન વડે બ્રહ્મનું સંધાન કરી, બ્રહ્માનંદને અપૂર્વ આનંદ પ્રાપ્ત કરે છે.”

વર્ષ-૧૨, અંક-૧૧, સંવત ૨૦૭૩ કારતક વદ-૧૩, રવિવાર ૨૭-૧૧-૨૦૧૬

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી : જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ
વલ્લભવાડી રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
દ્વારા તા. ૨૭-૧૧-૨૦૧૬ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય : વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ : ભવાની ઓફસેટ, ૩/૨૦, કેલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.